

CXLI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Umyndighed og Værgemaal.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 22. Juni 1922).

Udvalget har i flere Møder drøftet Lovforslaget uden at opnaa Enighed om dets Bestemmelser om Værgemaal i § 6 og Forældremyndighed i § 21. Udvalget har modtaget Overformynderiets Udtalelse til Justitsministeriet angaaende Værgemaalet. Skrivelsen medfølger som Bilag.

Et *Flertal* (Mathilde Hauschultz, Hedelund, Ibsen, Jensen (Broby), Krohn, Rahbek, Rudfeld og Søgaard) indstiller Lovforslaget *uforandret* til Vedtagelse.

Et *Mindretal* (Heilesen, C. Jacobsen, Kammergaard, Elna Munch, L. D. Rasmussen, Vilhelm Rasmussen og Trier) maa finde, at det fødte Værgemaal for Ægtefællers umyndige Fællesbørn bør tilkomme begge Forældre i Forening og ikke som efter Lovforslaget Faderen alene. Det synes ubegrundet og ubilligt overfor Moderen at nægte hende Andel i Værgemaalet. Lovforslagets § 21 giver med Rette begge Forældre i Forening Forældremyndigheden over Ægtebarn. Men herefter er det tillige en Inkonsekvens at nægte Moderen Andel i Værgemaalet. Navnlig er det ikke afgørende, naar man herfor har anført, at

Værgen skal optræde i retlige Forhold, og dette vil umuliggøres, hvis der skal optræde to Personer i Forening. Thi ogsaa Forældremyndighedens Indehavere, altsaa Mand og Hustru i Forening, maa foretage en Række retlige Dispositioner med Hensyn til Barnets personlige Arbejde, den ved dette indvundne Fortjeneste etc. Ikke heller synes de fra Overformynderiets Side anførte Indvendinger at kunne være afgørende.

Moderens Andel i Forældremyndigheden vil, hvis man med Lovforslaget vil anerkende, at Faderen alene er Værge, og han alene ifølge Lov om Rettens Pleje skal være Procesrepræsentant for Barnet, meget let blot blive en Ret paa Papiret, især naar der, som efter Lovforslaget, ikke er nogen særlig Adgang til ved Henvendelse til Overøvrigheden eller anden Myndighed at faa afgjort Tvistigheder mellem Forældrene. Navnlig er det ikke rigtigt, naar det er anført, at i Tilfælde af saadan Uenighed maa det blive ved status quo. Thi bortset fra, at dette langt fra altid vil være muligt, vil dette ofte kunne føre til, at Barnets Tarv tilsidesættes. Ud fra disse Betragtninger stiller Mindretallet Ændrings-